

Sygn. akt V KK 214/18

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **G.Ł.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu

w dniu 21 czerwca 2018 r.

w przedmiocie dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w S.

z dnia 3 listopada 2017 r., sygn. akt II AKa .../17

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt III K .../14

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k..

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację obrońcy skazanego bez rozpoznania;**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne;**
- 3. nie uwzględnić wniosku obrońcy o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt III K .../14 G. Ł. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2

k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz czynu z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zb. z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Oskarżonemu wymierzono za te przestępstwa kary, odpowiednio 7 lat oraz dwóch lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a jako karę łączną 8 (osiem) lat pozbawienia wolności. Prawomocnym wyrokiem z dnia 3 listopada 2017 r. w sprawie sygn. akt II AKa .../17, Sąd Apelacyjny w S. zmienił zaskarżony wyrok wyłącznie w zakresie kary jednostkowej za czyn z pkt 1 wyroku oraz kary łącznej.

Z wnioskiem o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia ww. wyroku wystąpili zarówno obrońca jak i sam skazany. Wnioskiem z dnia 6 listopada 2017 r. skazany wniósł o ustanowienie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji.

Zarządzeniem z dnia 18 grudnia 2017 r. wyznaczono r.pr. M.T. obrońcą z urzędu skazanego w celu ewentualnego sporządzenia i wniesienia kasacji. Odpis tego zarządzenia, wraz z odpisem wyroku sądu odwoławczego z uzasadnieniem, obrońca odebrała w dniu 21 grudnia 2017 r. Następnie zaś w dniu 22 stycznia 2017 r. nadała ona w urzędzie pocztowym przedmiotową kasację. Zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Karnego - Sądu Apelacyjnego z dnia 29 stycznia 2018 r. kasacja została przyjęta do rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja nie może zostać rozpoznana, albowiem została złożona po upływie terminu określonego w art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k. Wspominany przepis określa 30-dniowy termin do wniesienia kasacji liczony od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. W realiach tej sprawy obrońcy z urzędu, wyznaczonemu do sporządzenia kasacji, odpis ten doręczono w dniu 21 grudnia 2017 r. i od tego dnia należało liczyć termin do wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Ostatnim, zatem dniem, w którym możliwe było skuteczne wniesienie kasacji, był dzień 20 stycznia 2018 r. (sobota). Tymczasem obrońca kasację złożyła w dniu 22 stycznia 2018 r. (poniedziałek). Zgodnie z art. 123 § 3 k.p.k., jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. Stwierdzić jednak należy, że sobota nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy w rozumieniu art. 123 § 3 k.p.k. Takie stanowisko zajął

Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 23 lutego 2012 r., III KK 289/11, LEX nr 1119520. Odsyłając do szerokiej i przekonującej argumentacji zawartej w uzasadnieniu tego postanowienia, bez potrzeby powielania jej w tym miejscu, pozostaje wyrazić akceptację dla prezentowanego tamże stanowiska.

Skoro, zatem w niniejszej sprawie termin do wniesienia kasacji mijał w sobotę 20 stycznia 2018 r., a kasacja została złożona w dniu 22 stycznia 2018 r., to została złożona po terminie, wobec czego należało ją pozostawić bez rozpoznania.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. skazanego zwolniono od kosztów postępowania kasacyjnego. Jednocześnie, z uwagi na uchybienie terminowi do wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy o zasądzenie wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, zgodnie z którym Skarb Państwa nie może ponosić wydatków wynikających z czynności procesowo wadliwych, a dokonanych przez podmiot fachowy, przydzielony stronie procesowej specjalnie po to, aby zapewnić prawną poprawność jej działania (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 lutego 2005 r., IV KK 418/04 OSNwSK 2005/1/387, z dnia 24.04. 2007 r., IV KK 98/07, LEX nr 301157, z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KK 271/08, OSNwSK 2008/1/1710, z dnia 3 lutego 2014 r., III KK 276/13, OSNKW 2014, nr 8, poz. 65). Dotyczy to także czynności wniesienia kasacji po terminie (por. postanowienie SN z dnia 27 sierpnia 2014 r., IV KK 166/14, OSNKW 2015, nr 1, poz. 7).

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.

kc